

DET KGL. MUSEUM

Bilag II.

FOR
DE NORDISKE OLDSAGER.

København, d. 19. Oktbr. 1891.

Da der i Etatsraad F. Meldahls Minoritets-Votum af 5. d. M. er fremdraget en Række Enkeltheder, som ikke have kunnet nærmere omtales i Kommissionens Betænkning, og da dette Votum desuden dels berører Forhold, til hvis Opfattelse der kræves en speciel Sagkyndighed, dels direkte angaar Tægtemændenes Stilling til Sagen som Helhed, have vi, der paa Museernes Vegne have haft Sæde i Kommissionen, ment at maatte knytte nogle Bemærkninger til Etatsraadens Udtalelser. Vi skulle herved alene holde os til de i nævnte Votum berørte Punkter, idet vore Anskuelser i øvrigt ere tilstrækkelig klart fremsatte i Kommissionens Betænkning og i Protokollen over Forhandlingerne.

1. Naar der i Minoritets-Votumet gaas ud fra, at det skulde være ganske nødvendigt at indsætte større Ruder i Prinsens Palæ's Façade, hvorved denne vilde tabe i kunstnerisk Værd, da turde dette næppe være rigtigt. Det skønnes først ikke at være nødvendigt at forøge Lysmængden i de paagældende Rum, som for en Del skulle benyttes til Vestibuler, Trapper og Bibliotekslokaler, og for en Del skulle optage Museumsafdelinger, der ikke kræve en Forøgelse af Lyset. Men dernæst maa det bemærkes, at Lysmængden vilde kunne forøges temmelig alene ved, at Træværket i Vinduerne gjordes spinklere, uden at Tægternes Inddeling forandredes, og endelig vilde der formentlig Intet være til Hinder for kun at bevare Vinduerne's Hovedkryds, men at lade de mindre Sprækker bortfalde. Hvad lidet dette skader en ældre Bygnings Karakter, vil kunne ses ved Charlottenborg og ved den Holfsteinske Gaard i Stormgade, hvor dette delvis er anvendt. At indsætte Jærnrammer i Palæets Gvædsfaçade har ikke været paatænkt, da der fra denne Rant ikke kan frygtes for Brandfare.

2. I Modsatning til Paastanden om, at „hverken Vinduerne, Etagehøjderne eller Rumstørrelserne i Prinsens Palæ egne sig til et Museum“, maa vi udtale, at alt dette, som det vil blive, naar Byggeforetagendet er gennemført, just vil være til, hvad der maa kræves i en Bygning bestemt til arkæologiske og historiske Samlinger. Som i sin Tid fremsat af afdøde Museumsdirektør Worsaae (Nordisk Tidsskrift 1884) anse ogsaa vi det for uheldigt at indrette særdeles store, høje og i det hele fordringsfulde Lokaler til Samlinger af denne Art, eller overhovedet Rum, hvis Dimensioner og Udstryelse gaar ud over, hvad der kan tilvejebringes i den projekterede Bygning. Det kan herved nævnes, at Værelse-Højden i det i 1883 af Prof. Storch og S. S. A. Worsaae udarbejdede Projekt til en